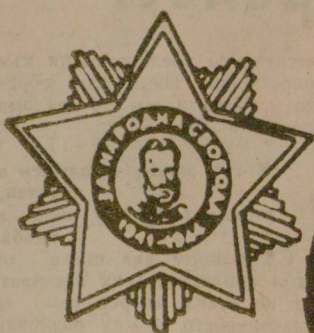

Борба

Орган на Окръжния комитет на БКП,
и Окръжния комитет на Отечественния фронт — Велико Търново

Година XXXVI

1979

ЮНИ

30

Събота

Всестранен и основен
прес 1943 година

Брой 78 (4221)

Цена 3 стотинки

КОНЦЕРТИ НА ПОЛТАВСКИТЕ БАНДУРИСТКИ

В четвъртък първият секретар на Окръжния комитет на Партията Никола Василев при ръководителите на гостуващата в окръга капела на бандуристките на УССР от Полтава и двама ръководители на полтавския драматично-музикален театър „Н. В. Гогол“ — заслужил артист на УССР и главен режисьор Борис Кропачев и народния художник на УССР и главен художник на театъра Владимир Герасименко, които гостуват на Великотърновския театър.

Другият Василев запозна гостите с обществено-икономическото и културното развитие на окръга, с успехите на художествената дейност. Той говори и за укреп-

ването на културните връзки между Великотърновския окръг и Полтавска област. Вечерта полтавските самодейци изнесоха голям концерт в новия летен театър в Павликени.

В репертоара на капелата влизат съветски и украински песни, изречения с голямо майсторство от бандуристките. Капелата е награждавана два пъти с почетна грамота на Съвета на мини-стрите на УССР, с много дипломи от първия и втория фестивал на художествената самодейност.

На гостите бяха подарени много цветя. Снощи те изнесоха концерт в Горна Оряховица.

Христо Стоянов

Стопанските договори — изпитано средство за планоно ръководство

Втора редовна сесия на Окръжния народен съвет

Вчера в Профсъюзния дом се състоя втората редовна сесия на Окръжния народен съвет съвместно с ръководствата на обществените организации. В работата на сесията участваха първият секретар на Окръжния комитет на Партията Никола Василев, представители на Държавния съвет, народни представители от окръга.

Избрано бе ръководство на сесията с председател Михаил Николов, председател на Окръжното ръководство на БЗНС, и секретар Денка Шишанова.

На вниманието на съветниците бяха предоставени за обсъждане следните въпроси: Доклад за работата на Окръжния и общинските на родни съвети и стопанските ръководства за укрепването на договорната дисциплина в съответствие с изискванията на икономическия подход.

Приемане програма за изпълнение поръчките на избирателите от Великотърновския окръг, дадени на народните съветници в Окръжния народен съвет за мандата 1979-81 година.

Приемане план за въпросите, които ще се обсъждат на сесия на Окръжния народен съвет за мандата 1979-81 г. Информация за изпълнение на Указа за жалбите, решението на Политбюро на ЦК на БКП за усъвършенстване

не работата с писмата на гражданите до органите на социалното управление през 1978 година.

Утвърждаване структурите на Дирекция „Народна просвета“, „Народно здраве и социални грижи“ и териториалния комплекс „Култура“ при Окръжен народен съвет.

Другият, Димитър Балукчев, зам.-председател на Окръжния народен съвет говори за ролята и значението на народните съвети и стопанските ръководства за спазването на договорите за дължения в духа на изискванията, поставени от Националната партийна конференция. Той посочи, че неправилното отношение към стопанските договори доведе до неспазване на определените срокове. Все още 10 на сто от договорите за 1979 година и 40 на сто за 1980 година не са сключени.

Най-обобщеният извод от досегашната работа на народните съвети и стопанските ръководства, показва, че в окръга започва работа по укрепването на договорната дисциплина в съответствие с изискванията на икономическия подход в управлението на народното стопанство. Извършеното досега обаче по вече говори за наличното на реални възможности, отколкото за тяхното използване.

Изказаха се Пенчо Пенев, главен арбитър, Стефан Недялков, директор на окръжното предприятие „Булгар плод“, доц. Стефан Петров, главен директор на окръжния клон на БНБ, Георги Йорданов, председател на общинския народен съвет — Горна Оряховица, Цветан Дамьянов, главен директор на СХК „Свищов“ — Свищов и Борис Бояджиев, председател на контролния съвет при АПК — Павликени.

По втория въпрос беше посочено, че на окръжните на родни съветници са дадени 684 поръчки от социален, икономически и културен характер, които са с 32 на сто повече от поръчките, дадени през миналия мандат. Приета бе програмата за изпълнение на поръчките, дадени на народните съветници в Окръжния народен съвет за мандата 1979-1981 година.

Сесията прие план за въпросите, които ще се обсъждат на сесия на Окръжния народен съвет за мандата 1979-81 година, изслуша информация за изпълнение на Указа за жалбите и утвърди структурите на дирекция „Народна просвета“, „Народно здраве и социални грижи“ и териториалния комплекс „Култура“.

Илия МАНЕВ

Юбилейна сесия на ВНУ „В. Левски“

Вече трети ден във Велико Търново продължава юбилейната научна сесия, посветена на 35-годишнината от създаването на ВНУ „Васил Левски“. Тя е организирана от Министерството на народната отбрана. Държавния комитет за наука и технически прогрес и ВНУ „Васил Левски“. В сесията участват всички първи секретари на Окръжния комитет на БКП Никола Василев, първият секретар на общинския комитет, на БКП Антон Гугов, началникът на ВНУ генерал-майор Делчо Станимиров. В сесията участват представители на 8 висши учебни заведения в страната, 14 научни институти и организации, Военната академия и всички висши военни училища.

Основан доклад по проблемите на ефективността и качеството на учебния процес прочете ген. майор к. в. н. Делчо Станимиров. Бяха поднесени поздравителни адреси от много висши учебни заведения. След пленарно заседание работата продължи в 7 секции, където в отделните научни направления се обсъждат последните постижения на научните работници.

Донка КОЛЕВА

ЖИВАТА ИСТОРИЯ НА НАШАТА ПОЕЗИЯ

Елисавета Багряна за себе си и за изкуството

Преди няколко дни скъп гост на горнооряховската обществена библиотека поетеса Елисавета БАГРЯНА. Сътрудник на вестника се обърна с няколко въпроса към нея, на които тя отговори с желание.

— Другарко Багряна, кога започнахте да пишете? Кой е според Вас най-важният белег на голямото изкуство?

— Първите си стихотворения написах през 1915 г. и след това започнах да печатам усърдно в нашите най-добри издания и най-вече във „Вестник на жената“. Той беше особено популярен между двете войни. Вестникът имаше много добър литературен отдел, който бе насочен прогресивно. Бях насърчвана за стиховете си. Във вестника бяха публикувани и едни от най-хубавите ми стихотворения, които после влязоха в книгата ми „Вечната и святата“. По повод на тази първа моя книга пишат Константин Константинов пише: „Нейното име е едно от малкото трепетни обещания на днешната българска лирика“.

Аз пиша малко. Издавам книга на 3-4 години. Когато сядам да пиша, предпочитам тишината. На ул. „Неофит Рилски“ се намира моят дом. Отам е много шумно, телефоните непрекъснато звънят, викат ме на заседания, съвещания. И когато разбира, че не мога даворя, аз отивам в Хисария, на Боровец или в моята малка къща в Боина. Там се чувствам най-добре.

Моят живот беше пълен със силни преживявания — и радостни, и тъжни, и трагични. И все пак аз не съм загубила своя оптимизъм, своята вяра в човека, в живота, в бъдещето на България.

— Бихте ли споделили кога сте усетили най-силно любовта си към Родината?

— Най-тесната и най-дълбоката връзка с Родината аз усещам, когато съм далеч от нея. Тогава разбирам какво е тя за мен.

Спомням си за едно мое от давнашно посещение на брега на Атлантическия океан, в Бретан, където се почувствах безкрайно щастлива и тъжна същевременно. Щастлива, защото за пръв път тогава видях океана, за пръв път ходех по дълното му след отлив, събирах раковини и морски животни. И нещастна, защото жителите на този край не знаеха почти нищо за моята родина.

Един ден една бретанка ме запита от къде съм. Когато й обясних, че живея в далечна България, тя се усмихна и каза: „Аз съм чела във вестниците, че във вашата страна има вечно войни и вечно сняг“.

Силно трепна моето българско сърце. Тези думи станаха повод да напиша цял цикъл за Бретан, който влезе в стиховете ми „Вечната и святата“.

Николай ТОМОВ

моя баща в едно малко кафе не с приятелите си. Изведнъж ги захлува нещо и те не знаят какво става. Това било чергата, която вятърът грабнал от кола наблизо. В мен този сливненски вятър се превърнал в една стихия, която владее света, владее душата на хората.

— Кой е най-големият Ви творчески успех? А имате ли несполуки?

— Несполуки съм нямала. Успехът ми това е моят дебют в поезията — книгата ми „Вечната и святата“. Тя ми създаде името, а това много рядко се случва с първата книга на творец.

Ален Боске направил една световна антология, в която са поместени сто най-хубави стихотворения от света. Аз имам щастие да бъде поместено в нея и едно мое стихотворение от последната ми стихосбирка „Светлосенки“. Безкрайно съм щастлива и мисля, че всички поети, които са истински поети, трябва да бъдат поместени в света.

На читателите на „В. Борба“ поздравявам да намират всичко на страниците му потвърдени своите възгледания за живота. — Е. Багряна

Учи, труд се, твори

Снощи във Велико Търново тържествено бяха открити заключителните мероприятия от средношколския комплекс „Учи, труд се, твори“. Командирът на Окръжния средношколски щаб Валентин Ивчев рапортува на секретаря на ЦК на ДКМС Тодор Кюркчиев. С приветствено слово към комсомолците се обърна Димитър Балукчев, зам.-председател на Окръжния народен съвет.

Бяха поднесени венци пред паметника на Благоев и Габровски в парка „Първа социалистическа сбирка“.

Пленум на Окръжния комитет на Комсомола

В четвъртък във Велико Търново се състоя пленум на Окръжния комитет на Комсомола. В работата му участваха Райчо Пенчев, секретар на Окръжния комитет на БКП, и Рафет Сейдалиев, секретар на Централния комитет на Комсомола.

Доклад за работата и задачите на окръжната комсомолска организация по разширяване участието на младежите в селското стопанско производство, в усъвършенстването на социалистическата организация на труда и планоно ръководство на селското стопанство прочете Петко Пейнов, секретар на Окръжния комитет на ДКМС.

Сега в окръга има 20 младежки производствени единици, три от които са в животновъдството, 13 в растениевъдството и четири в ремонта и автотранспорта. От началото на годината в селското стопанство са постигнали 92 милиона механизатори и 50 жито новини. През тази и следващата година те трябва да нарастат на 200 механизатори и 200 жито новини, като се утвърждават досегашните

Пленумът прие решения и мероприятия за изпълнението им. Обстойни изказвания направиха Райчо Пенчев и Рафет Сейдалиев

Таня ТОДОРОВА

С изискванията на икономическия механизъм

Лятната кампания в АПК — Свищов • Всяка бригада е на вътрешностопанска сметка • Основа на резервната програма

На пръв поглед всичко е както всяко друго лято — жътва, втори култури, окопаване и всички онези грижи, които носят юнските дни за стопаните. Но хората, които познават и следят отблизо работата в АПК-Свищов, не могат да не почувствуват и новото, което се изразява в силното чувство на отговорност във всеки от многохилядния колектив, във внимателното обмисляне на всяко решение. Една промяна, дошла в резултат на приложението на новия икономически механизъм в селското стопанство, на прецупването на многообразната дейност на комплекса в светлината на решенията на състоянията в тази година Мартенски пленум на ЦК на БКП.

В АПК-Свищов от всеки лехар обработваема земя трябва да се получат в повече спрямо отчета за 1978 г. обща продукция за 10 и печалба за 342 лв. Едно увеличение, което трябва да дойде от засилената интензивност на производството.

Докато миналата година за машини са били отделени 2248 000 лева, сега за тази цел се предвиждат три пъти по-малко средства. Така е и

със строителството. Стремелът е най-пълно и ефективно да се използва това, което има, и да се купува и строи само това, без което производството не може.

Всичките 97 производствени единици в комплекса са поставени на вътрешностопанска сметка, с чинито основни положения са запознати изпълнителите. Резултатите от приложението се разглеждат всеки месец най-напред в производствени единици, а след това в клоновите стопанства. И в детайлния анализ на работата в тази област се радват и мерките за подобряване на работата.

До какво довеле приложението на новия икономически механизъм в комплекса? В резултат на по-добрата организация пролетните култури се засяха в рекордно кратки срокове. Многоосменната работа на машините стана всекидневна във всяко стопанство. На две смени се работи и при изсяване на зелените с разсадопосадките машини, при коситбата и сляжането на люцерната и репката, при прибирането на градинския грах.

Обобщените данни за комплекс показват, че досега

планът за общата продукция е изпълнен, а спрямо същия период на миналата година има ръст 17 процента. В същото време е изразходван 93 на сто от фонда „Работа на заплатата“.

Както навсякъде, най-актуалната задача през тези дни в АПК — Свищов е жътвата. Шестнадесетте механизирани отряда, за които са създадени много добри битови условия завършиха прибирането на ечемик и навлязоха в пшеницата, 30 на сто от която се предвижда да се прибере разделно. След последните валежи се ускори прибирането на славата и сентабата на втора култура. На тези задачи, особено на сляжаната царевица втора култура, от която вече са засети над 3000 дека, се обърща изключително голямо внимание, тъй като те са част от разработената още в началото на годината и актуализирана тези дни резервна програма. Тя предвижда получаването на надпланови количества люцерна, хибридна царевица, зелен пипер, морков, крава мяско, както и засяването на повече втора култура — сляжана царевица, карфиол, зеле, репка.

Макар че е още твърде рано за прогнози, не може да се отрече, че в АПК — Свищов е поставена здрава основа за изпълнението на тази програма, както и на годинния план. Състоянието на културите е добро, няколко пъти са окопани с машини сляжогледът, захарното пвекло, соята, царевицата, лозята се пръскат вече шест пъти, планът за сенаж и сляж от люцерна е далеч преизпълнен, над предвиденото за 5-те месеца са предалени 473 т мляко и дневни те графини се преизпълняват с близо 5 тона. Около 200 т надпланова продукция даде и първата прибрана култура — зеленият грах.

Разбира се, това не означава, че няма и нерешени проблеми, пропуски, че днешно е направено както трябва. По-важно е обаче, че те не са виждат, че има подчертан стремеж за тяхното преодоляване. И добре осъзнали основния принцип на стопанската сметка — са моиздръжката, хората разчитат най-вече на собствените си сили.

Николай ТОМОВ

— Как създавате своите стихове?

— Когато стана сутрин рано, аз усещам дали ще мога да напиша нещо този ден или няма. Понякога са достатъчно само две-три думи или един стих, който е придружен с ритъм и музикалността си, а да се роди стихотворение. Музикалността човек трябва да я има в себе си, да се е родил с нея. Аз не чувам музиката на стиха, както това е било при Яворов. За мен всяка мисъл, чувство, текст е свързан със своя музика. Така например „Вечната и святата“ е в класически стих, а цикълът „Бретан“ в свободен. Ако нещо от народа ме развълнува, аз пиша стихотворение си, което носи музиката и ритъма на народната песен. Това аз не го търся — изкуството, то се явява в самата мен.

— Обичате ли Велико Търново и каквото Ви привлича този град?

— Велико Търново е един от любимите ми градове в България. Достатъчно ми е да застана на терасата и да се любвам на Янтра. Или пък да походя из неговите малки улички.

От този град имам и един спомен, който се е запечатал в паметта ми. Когато бях малко момиче, аз много обичах да се пазявам по стръмните улички, седнала на русувателната лъска. Във Велико Търново на четирнадесетгодишна възраст написах и първите си стихове. В старопрестолния град е роден и един от хората, които много уважавам и обичам — Емилиан Станев. Човекът, който много ми личи сега.

Соня ШАРАНКОВ
Снимка Димитър А...

Дни на упование

30 години от смъртта на Георги Димитров

„На 2 юли в 9 часа и 35 минути след продължително и тежко боледуване почина известният деец на международното работническо движение, председател на Министерския съвет на Народна република България, генералният секретар на Българската комунистическа партия, нашият другар и брат — Георги Михайлович Димитров“.

Трите големи салона във Велико Търново — „Надежда“, „Искра“ и „Девети септември“, не побираха гражданите, дошли още веднъж да чуят за дела на живия, на безсмъртния Димитров. Съболезнователни телеграми до Централния комитет на БКП изпращат околните комитети на БКП, СНМ и ОФ — Велико Търново, работниците от фабрика „Васил Левски“ и ДИП „Васил Левски“, отечествено-фронтовците от квартал „Асенова махала“, учителите от града... Членовете на Велико търновската земеделска дружба дават обещание: „Ще изпълним неговите светли завети

ци — Стамболово трудещите се, подредени в шпалир, отдават последна мъчлива почит към вожд и учителя Димитров...“

Гара Павликени е изпълнена от народ. Секретарят на Околийския комитет на Партията в Павликени Кирчо Русанов става изразител на всеобщата скръб. Майката-героиня Съба Енева разплакана прегръща Роза Димитрова и я целува като дъщеря...

За преклонение пред тленни останки на любимия вожд пристига на 9 юли делегация от Горнооряховска и Свищовска околии. Те носят подписки на 46 000 трудещи се ч

Траурният митинг в Павликени (публикува се за първи път)

за здрав съюз между БКП и БЗНС“.

От съветската столица на 3 юли тръгва специалният влак. Маршалът на Съветския съюз Климент Ворошилов — зам.-председател на МС на СССР, членове на Политбюро на ЦК на ВКП (б), съпруга-вождка саркофага с тленните останки на Г. Димитров. Съветските хора, румънският народ му отдават последна почит...

5 юли, 1930 г. Траурният влак е на българска земя. На 6 юли в 6.30 ч. той е на гара Полски Тръмбеш. Да се преклонят пред паметта на Димитров са дошли 15 хиляди души от близките селища. Секретарят на Околийския комитет на БРП (к) във Велико Търново Димитър Стойков дава обет от името на всички патриоти от окръга, че с димитровска твърдост ще продължат борбата за построяване на социализма.

Към 7.30 ч. траурният влак спира на гара Г. Оряховица. Скръбта на 50-те хиляди души от Велико Търново, Горна Оряховица, Лясковец, Елена и пр. изразява Петър Панайотов — секретар на Околийския комитет на БРП (к) в Г. Оряховица: „Скъпи другарю Димитрове, българският народ е благодарен за чувствата, които ти му внеси — чувствата на благодарност и обич към нашия освободител Съветския съюз“. Скръбни са звуците на духовата музика. Опънатият лозунг върху фасадата на гарата е клетвата на трудещите се: „Учителю Димитрове, ще следваме неотклонно пътя на борбата, която ти ни остави“.

По гарите Поликраище, Ресен, Русалия, Лесичери, Михал

Три десетилетия са изминали от тогава. И днес трудещите се от Великотърновски окръг крачат по изпитания път, начертан от Димитров, а безрезервното им доверие към Българската комунистическа партия означава истинската верност към заветите, които ни остави учителят и вождът Георги Димитров.

Маргарита ПЕТРОВА
Живодар ДУШКОВ

Светът през погледа на поетическата зрелост

Всяка следваща поетична книга на Матей Шопкин е все по-задълбочено отразяване на социално-етичните и нравствено-психологичните процеси в света на обществото и в света на личностното начало. Така се създава и онова класическо чувство, че поетът пише цял живот една книга, което ни прави още по-съпричастни на неговите търсения като художник и мислител.

И няма да бъде пресилено, ако заявим, че новата стихосбирка на Матей Шопкин — „Добрата дума“ представлява един вълнен поетически синтез на основните идейно-творчески търсения в неговата поезия. В случая, тя в известна степен и не чужда на надхвърля предимствата на емоционално-психологическа чуждослова за възприемане.

Един особен хуманистичен заряд ще сродява поетическата извисеност на преклонение то пред Отечество (цикъла „Думи към Отечество“), спонтанните емоционални докосвания до родния край (цикъла „Вечери в Долна Липница“), психологически завладяващата изповед за майчината обич (цикъла „Думи към майка“).

Поетическите превръщания на тази силна хуманистична тенденция ще споделят идейното съдържание на стихосбирката. Една допълнителна идейно-сми

Матей Шопкин — „Добрата дума“, стихотворения, Изд. Български писател, 1979 г.

слова натовареност, носена от предхождащите съотнажения по етически цикъл четириситици (които поетът е нарекъл фрагменти), ще създаде усещането за вътрешна диалогичност на поетическото слово. Тези поетически фрагменти включват в себе си и елементи съдържа телна експозиция на съответния тематичен цикъл и в същото време маркират поетическата позиция на автора спрямо отразените в поетическите размишлявания социални и нравствено-етични тежестни, пристъпи за съвременността и за душевността на днешния човек.

Онази нравствена нагласа, която ще се формира в съзнанието на поета по време на детските и на младежките му години ще бъде предпоставка и за индивидуалните особености на таланта му, ще се превърне в личностен и творчески външен възприемане и оценка на явленията.

Моментът на вътрешното

въгледане в дилемите на собствената съдба, присъщ за поезията на Матей Шопкин, присъства сега в стихосбирката — „Добрата дума“ с особена категоричност.

И ако родният край ще бъде винаги за поета нравствена опора и вечна проверка на съвестта му, на човешките му дела, то подвигът на героите от революционните борби на народа ни ще се превърнат в алтернатива за гражданското извисяване на комунистически мислещия съвременен човек.

Знам: няма славата да ме целуне.

Безсмъртието е далеч от мен.

Едно желая само —

Втори юни да бъде мой последен земен ден.

Между лиричната развълнуваност пред всичко, което е свързано с родния край и романтичната извисеност пред подвига лежат онези поетически разстояния в новата стихосбирка на Матей Шопкин, които ни разкриват творческите му възможности да улавя и превръща в поетически синтез сложните пориви за постигане на истината за света на социалното, за света на нравственото, в невяния говор на

природата.

По света като странник пътувам

и душата си нося на длан.

„Сън за Етропошкия Балкан“

Тези стихове най-малко могат да бъдат родени от случайната игра на въображението, защото в тях е вложено съвременно съзнание за личностната и творческата нагласа на Матей Шопкин усещане за безкрайната съпричастност на поета към всеобщия порив за човешка взаимност и хармония. Стихотворенията „Разсъмване“, „Порив“, „Внезапен спомен за луната“, „Притча“, „Есенни мотиви“ маркират художественото обогатяване на оазиса линия в творчеството на М. Шопкин, за която беше пристоено органичното единство на пластичната образност и психологически изгълбения лирически размишля.

Тук лаконичният образен тайл ще фиксира мимолетните природни състояния — „Внезапен спомен за луната“. И в тази предходност на уловения миг от природната хармония ще придобие неочаквана естетическа значимост, която ни приобщава и емоционално и мисловно към преходността и неизменността на стремежа към самопознание и красота. Тези стихотворения, както и четириситицият от цикъла „Думи към поезията“ са свидетелство, че поетът се докосва до високите традиции на поетическото мислене в националната ни поезия.

Поетът няма да скрива твор

ческите си предпочитания към определени поетически образи и имена и сам ще декларира:

И тъй живея — влюбен и обречен, разпънат. Между лира и тръба.

Следващите два стиха от този куплет вече ни насочват, че не става въпрос само за разкъсването между различни творчески предпочитания, а за самосъзнанието за голямата гражданска роля на твореца, което при Матей Шопкин е органично свързано с порива към естетически значимото.

И все съзнавам оня връх далечен, наречен Христо Ботев

Споделям всичко това, защото то ще бъде погрешно да приемем, че в новата му поетична книга вече преобладава лирическата самовлюбеност, гражданските интонации с емоционално омокотени.

В стихосбирката „Добрата дума“ се срещаме с едно дълбоко по-сложно художествено и творческо движение в уж познатите ни досега идейно тематични граници на неговата поезия. Но тук вече поетическото слово, в кай-доборите от включените в книгата стихотворения, е намерило своя пълноценен емоционално-смыслов заряд и пластично-образна цялостност.

Димитър ВЕЛИКОВ

Докосване до изкуството

Опитът на Детската балетна школа в Горна Оряховица за изграждане на естетически вкус • Вълшебството на танца и музиката остава за цял живот • Зад успехите — много труд и постоянство

Вълнението на човека пред изкуството, пред красотата е трепет, който се поражда още в детството. С какви очи ще гледат на света тези, които днес безгрижно тичат по паркове и площадки, дали ще отминават равнодушни красотата или ще бъдат нейни пленници, дали ще творят и ценят благата на изкуството, това в голяма степен зависи от нас — техните родители и учители.

Различни са пътищата да се насочи детето към света на прекрасното. Аз ще разкажа само за опита на Детската балетна школа при образцово народно читалище „Напредък“ в Горна Оряховица при решаването на този важен въпрос. „Не съм се заблуждавала, че ще постигна някакво високо професионално равнище — споделя ръководителката на школата Стефка Антонова, — ни то съм мислила, че всяко 5 и 10 от моите деца обзетелно ще постъпят в Държавно хореографско училище, но ми сълята, че им давам една основна, че ги въвеждам в света на едно голямо изкуство, че дори само това, дето подготвам и утрешни културни зрители, ми е давала сили и увереност в правата на моите за нимания.“ Тази мисъл на дългогодишната ръководителка на школата съдържа най-цялостно смисъла и значението на подобни школи. На най-дълбокият — да се даде път към голямото изкуство, останалите — да се възпитават за то културни зрители и ценители.

За 20-годишната дейност на балетната школа Стефка Антонова е обучила стотици деца. Под нейното раководство те са се докосвали до възлешството на танца и музиката, изпитвали са насладата на съзнателно, радостта от цветята и аплодисментите. И у всяко едно от тях е оставало нещо добро и хубаво, което се помни за цял живот.

Началото като всяко начало е трудно. Малките възпитаници нямат представа от балет, педагогическият опит на ръко

водителката е недостатъчен, знанията — неукрепени. А родителите питат: „Докога ще скачат и клякате? Кога ще започнете да играете на сцената балет?“. Постепенно работата потръгва, авторитетът укрепва. За най-малките — 5-6-годишните — часовете са разнообразни и динамични. За тях се въвеждат и безжигни, в които се вписва предадено то упражнение, а поиякога и оценка за поведението и успеваемостта на детето. Запознаването с балетното изкуство изисква и музикално ограмотяване. За целта се използват магнетофонни записи, грамофонни плочи, пианото и корепетиторката Гилзиде Житова. Децата се запознават с живота и творчеството на най-

известните композитори, писатели балетна музика, известни балетмейстори са гостували на малките балетисти, предвидени са посещения на архивни филми за звезди на балетното изкуство. Така обучение то в балетната школа добива по-широк възпитателен смисъл.

Започнала с 28 деца през 1959 година, днес в школата се обучават 100 деца, 80 от които са на 5-годишна възраст и остават до 14-15 години. За този период те получават необходимите познания, грациозност и артистичност. Най-талантливите са опраздали вярата и усърдието на своята ръководителка: Мариян Удварев е ученик в Държавното хореографско учили-

ще. Ваня Тотева е балерина в Музикалния театър „Стефан Македонски“, Румяна Иванова е завършила балетно училище в Киев, Александър Раданов е балетист в Плевенската опера, Марияна Кушева, Петя Якова, Марияна Златева, Силвия Стайкова са едни от най-изявнените днес възпитаници, бъдещите надежди.

От есента на миналата година към балетната школа бе създаден колектив за класически танци. В него са включени 18 деца, изучаващи Балет IV и V година с подчертани данни, които не плашат такса. Предимно чрез тях се осъществява концертната дейност на школата. А тя е значителна. Все по-често нейните възпитаници се включват в концерти и сборни програми, все по-популярни и по-желани стават техните изпълнения и не само за горнооряховската общественоност но и за целия окръг. Само през тази учебна година на младите изпълнители имат около 30 излизания на сцената. Чрез тези концерти, а и чрез другите свои успехи, школата е извоювала популярност.

През 1973 г. на I национален конкурс за камерни танци са извоювани две награди, на III национален конкурс при изключително силна конкуренция е спечелена II награда, колективът е носител на лауреатски звания и златни медали от IV и V републикански фестивали на художествената самодейност.

Няма съмнение, че зад успехите на Детската балетна школа стои много труд и постоянство — както от страна на самите деца и тяхната ръководителка, така и на ръководството на читалището. Резултатите, които се постигат чрез заниманията по балет, са доказателство за смисъла на едно полезно дело. И колкото по-малко са проблемите, които стоят пред него, толкова по-сериозен и по-истински ще бъде досегът на децата с изкуството.

Донка ХРИСТОВА

Справочник на читателя

КИНО

От понеделник до петък в киното на окръга ще прожектират:

ВЕДИКО ТЪРНОВО: „Полтава“ — тел. 2-05-42, голяма зала — „Едно време на Запад“ — 10, 14, 17 и 20 часа; малка зала — студентски филм — „Човекът амфибия“ — 15.30 и 19.30 часа; детски филми — 17.30 часа, а в събота и неделя и от 10 часа; на учено-популярни филми — 18.30 часа. „Триумф на приключенията“ — 19.30 часа. „Съзнателно изгражда над Тай Нгуем“, „Кръстопът на романтизма“, „Искра“ — тел. 2-00-43, „Антон, който можеше всичко“ — 10, 13.30, 15.30, 18 и 20 часа; „Девети септември“ — тел. 2-00-84, „Масехата на Саманшияни“ — 15.30 и 20 часа, „Апахи“ — 10, 13.30 и 18 часа; лятно кино „Космос“ — „Влакът спира“.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Ленин“ — тел. 4-21-71, „Северино“, „Хоризонтален пейзаж“, „Пътят 357“, квартална залата, „Обичта на майката“, професионално кино „Хараламби Стоянов“ — тел. 67-61, „Бягай... обичам те“, „Взем парите и бягай“, „Свищов“, „Алеко“, „Реванш“, „Господин такто“, „Зорба гъркът“.

ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стойков“, — „Ще си го кажем след ващото лято“, „Гревога в Милана“, „Жената, която не“, „Лясковец“, „Христо Ботев“ — тел. 20-44, „Пробни снимки“, „Мама“, „Сандокап“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — тел. 21-95, „Аз, ти и Овидий“, „Сън за Етропошкия Балкан“, „Господин такто“, „Зорба гъркът“.

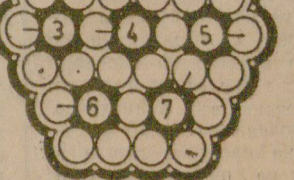
ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ: „Коста Петков“ — тел. 22-27, „Извън редно извие“, „Тополчине моя“, „СТРАЖИЦА“, „Развигане“ — тел. 23-42, „Албонаката“, „Поларизация“, „Сбогом поларизация“, „СУХИДОЛ“, „Трезвост“ — тел. 29-04, „Част на не тиатата“, „Пътят 357“, „Пророкът“, „Златото и трагичността“, „Килифарево“, „Петко Ахчиев“, „Халбът на моето детство“, „Този луд, луд свят“, „Бумеранг“.

ДЕБЕЛЕЦ: „Георги Николов“, „Един мъж“, „Имамко цастите“, „Последната година на Беркут“.

ДОЛНА ОРЯХОВИЦА: „Москва“, „Ася“, „Новите приключения на неуловимите“, „Тополчине моя“.

ЗЛАТАРИЦА: „Стефан Понтоанов“ — „Скок от покрива“, „Битка за Рим“, „Рали“.

БЯЛА ЧЕРКВА: „Труа“ — тел. 672, „Седом думички“, „Как нина нушка гулапакът търси чудото“, „Старата пушка“, „Смъртта на един негодник“.

От указаното място по посока на часовниковата стрелка: 1. Историческо селище в Шуменски окръг. 2. Вид игра за нареждане на 28 правоъгълни плочки с тоцици. 3. Български скулптор (1889—1966), народен художник. 4. Бяла порце ладова глина, от която се правят порцеланови и фаянсови изделия. 5. Историко-революционен и архитектурен паметник в Ленинград. 6. Елитен унгарски футболен отбор от Будапеща. 7. Строта от осем стиха, при която се римува първите три нечетни, първите три четни и последните два (мн. ч.). Съставил: Асен ГРИГОРОВ

Вечер на родното село

По инициатива на ръководството на училището „В. Левски“ във Върбина чадарчета, пионери и комсомолци две години работиха по издирване на материал за историята на селото.

На всеки отряд бе поставена конкретна задача. Един изучаваха историята на училището, друг — на Партията, на читалището, на ТКЗС-то.

Всички получени материали бяха обработени и подредени в специални папки. На Вечерта на родното село, която се състоя в читалищния салон, бяха издирени и показани първите ръководители на учредените организации в селото. Чадарчета и пионери разказаха за дълготрайното минало на родното село. Във файловете на читалището беше уредена изложба на битови предмети от миналото и много снимков материал

Марин ИВАНОВ

Из бележника на журналиста

Горещото лято събира децата в планинските и черноморските лагери. Към тях тръгват и учениците от окръга, за да си отидат от напругната работа в училище, да съберат сили за следващата учебна година.

Предполага се, че за тяхното организирано извозване до съответните лагери, е помислено от Дирекция „Народна просвета“, за да бъдат лагерните дни приятни още от първия ден. Обаче фактите сочат друго. Преди седмица за окръжния пионерски лагер в Обзор замина поредната смяна. Но

Докога с тази порочна практика?

как? Бихме казали, без всякаква организация. Влакът с лагерниците тръгва към 23 часа от гара Горна Оряховица, а учениците бяха повикани на гарата в 16 часа. А в някои училища на Велико Търново те трябваше да се явят още в 14 часа, за да се съберат парите за пътуването. Като че това не можеше да стане и по-късно.

Събраните в 16 часа в сградата на основното училище на гара Горна Оряховица родителите се питаха в недоумение, защо е необходимо децата да чакат 7—8 часа след като им предстои тежко пътуване през

нощта. Другарят Стоян Стоянов от Дирекция „Народна просвета“, отговарящ за лагерите, обясни, че е необходимо да се направи обработка на лагерниците от органите на ХЕИ и затова се налага те да бъдат там толкова рано. Така било всяка година. Не бива да се нарушава традицията. А нима тази обработка не можеше да стане по-късно?

Родителите, ученици и учители се блъскаха с багажи из коридора на училището и се създаваше една тягостна атмосфера, която продължи няколко часа.

Защо децата трябваше да бъдат наказани с такова изтощително чакане? Необходимо беше да се помисли малко и се вземе едно разумно решение, в което е убеден и директорът на Дирекция „Народна просвета“ Димитър Пазов, който обеща да говори по този въпрос с прекия отговорник за лагерите. А ние решиме да изразим възмущението на родителите, които и миналата година негодуваха по този въпрос, за да не се повтори това и със следващите смени.

Основателно ядосани, някои

родители казаха, че този въпрос е поставян и на родителско-учителски срещи, но както се вижда, безрезултатно. Те предлагат за бъдеще извозването на децата да става с автобуси. Всеки от тях има средства да заплати превоза на детето си. Нужна е само организация. А за нея, както разбираме, има хора на товарени пряко да отговорят.

Нека вече се скъса с тази дългогодишна порочна практика и вместо да говорим хубави думи за децата, да вършим добри дела за тях.

Христо МЕДНИКАРОВ

Българинът и средновековното керамично изкуство

Археологическите разкопки в Търновград — ключ към разкриване душевността на българина • Керамичното изкуство — белег за висок естетически вкус на средновековния човек

Изучаването на културния живот през периода на Втората българска държава ни дава възможност да се прибlijим до душевността на българина от тази епоха, да разкрим уещанията и чувствата на хората през XII—XIV век. Един от проблемите в го за направление е проникване то в художествената чувствителност на създателите и потребителите на средновековните произведения на декоративно-прикладното изкуство. В него като масово и народно изкуство намираме отразени възгледите и разбиранията за красотата. В тази връзка художествената керамика, произвеждана в столицата Търново, предизвиква голям интерес. Тя е извършено ярко художествено-битово явление.

Археологическите разкопки на старата столица предоставят огромно количество, стотици хиляди фрагменти с остатъци от орнаменти, няколко-стотин цели и реставрирани съдове, от които установяваме орнаменталната система, багровото и тектонично решение на формата на разнообразна по функционално предназначение битова керамика. Зад тези вещи вече трябва да се потърси човекът като художник. Общото впечатление е, че търновските майстори-гърчари са имали голяма художествена култура в обработката на глина.

В разнообразните по форма керамични съдове — чинии, паници, купи, блюда, кани, чаши, стъклени, погребеници — е изразено силно чувство за изявиство на формите, бихме казали вятелство. С формата си съдовете правят силно впечатление. Едни от тях са издължени, стройни, вретеновидни. Други — с разширяващо се тяло и очертаване, от което лъха спокойствие. Трети са с призмев овал, внушаващ подчертано чувство за стабилност и земна устойчивост. Превъзходните форми въздействуват. Ихното осъществяване е признак на естетически търсения и творчество. Гърчарят-художник е създавал изразителни форми, ясни по силует, с пластични и изцяло обемни. В съдовете виждаме, че търновският майстор е чувствувал формата като художник и чрез нея е създавал красиви предмети с битово предназначение.

Художникът-гърчар се е изявил не само в намиране на красотата във формите. Чрез разнообразната украса е предал още по-голяма художествена изразителност. Съдовете са украсени с рисувани и гравирани (врязани) орнаменти. Гравировката е осъществена на майсторски и в най-различна форма. В един случай линията е тънка оптимизъм и жизненост. В него виждаме отразени художествените представи на гърчарите-творци и заедно с това народното светосещане. То показва естетическия вкус на най-широк кръг от хора, потребители на битова керамика с определени художествени качества. То е израз на стремеше у тогавашния българин да живее сред красота.

Художествените представи, техническите умения за сигурно и уверено изработване на формата и богатата украса разкриват сложните емоционални преживявания на средновековния българин. Те открехват прозорче към неговата душевност, която се е развивала и обогатявала в процеса на нашето историческо развитие и е ализала в тайната на моралната му устойчивост през вековете.

н. с. к. и. н. Атанас ПОПОВ
ръководител на филиала на Археологическия институт при БАН във Велико Търново

Азложена дълбока символика. Изображенията на чудовища и птици-символи, предпочитанието на симетрията, поставянето на багри с функция за отпъждане на злото (жълто и зелено) показват тази извънестетична функция на орнаментите. Постепенно обаче те се превръщали в украшения. Раждали около със своите линии, ритми, рисунки (гравюри) и орнаментални композиции, с цвятящите и играещи жинирадостни багри и чудесни съчетания. Възприемали се като шевица, като скъпоценни поиси, нахвърляни по съдове. Ихното символично-смиловно значение се загубило. Останала естетическата им функция.

Освен във формата и украсата, в керамиката от Търновград виждаме значително цветово богатство. Употребени са някои основни багри — жълто, кафяво, зелено и черно. Заедно с това към тези цветове е използвано голямо разнообразие на полутонове. Качествата и възможностите на отделните цветове са използвани изключително сполучливо. Жълтият цвят в различните му нюанси е приложен преди всичко като фон. Зеленото и неговите разнообразни полутонове са използвани най-различно. Една част са приложени като фон, други в контури при рисунката или гравюрата, а трети са разхвърляни петна по устията, стените и дъната на съдовете. Тъмните цветове — кафяво и черно — са използвани само в контурите на рисунката и гравюрата, а също така в различните орнаменти. Смесените оцветявания се срещат като фон и употребени в рисунката, гравюрата и в отделни поставени петна. Подборът и съчетанията на багрите както по местоположение на съдовете, съобразно техните основни елементи (дъно, стени, устия, дръжки, чучури), така и в разнообразния начин на приложение показват живо чувство за багрово съзвучие и умение за цветово декориране.

Майсторски са използвани пластичните, фактурните и багровите възможности на керамичния материал и металните окиси, за да се създадат битови предмети с определени художествени достойнства.

Взаимотношението фон-орнамент-рисунка (гравюра) е намерило интересно творческо решение. Нашият средновековен художник-керамик използвал светъл фон — кремаво, жълто, светлосиньо. На този фон се откроява контрастиращ орнаментът и гравюрата, които при това са подчертани контурно с тъмен цвят.

От керамичното приложно изкуство, създавано в Търновград, лъха оптимизъм и жизненост. В него виждаме отразени художествените представи на гърчарите-творци и заедно с това народното светосещане. То показва естетическия вкус на най-широк кръг от хора, потребители на битова керамика с определени художествени качества. То е израз на стремеше у тогавашния българин да живее сред красота.

Художествените представи, техническите умения за сигурно и уверено изработване на формата и богатата украса разкриват сложните емоционални преживявания на средновековния българин. Те открехват прозорче към неговата душевност, която се е развивала и обогатявала в процеса на нашето историческо развитие и е ализала в тайната на моралната му устойчивост през вековете.

Профилактика на умствената претовареност на учениците

Промените, настъпили през последните години в нашата образователна система и прогресивните тенденции в нейното развитие, поставят нови, повишени изисквания към организацията на подрастването. Добрият педагогически ефект през периода на обучението трябва да бъде съпроводен от добри темпове на физическо развитие и укрепване на здравето на подрастващите.

Адаптацията на несъвършения детски организъм към училищната среда се определя от морфологичните и функционалните особености на органите и системите и най-много от особеностите в развитието на нервната система и на висшата нервна дейност.

Във връзка с тези особености на подрастващия организъм се поставят проблемите за хигиената на учебно-възпитателния процес и за дневния режим.

Нерационалната организация на учебния процес и на целия режим на учениците е причина за настъпване на умора и преумора, които водят до смущения в правилното психично развитие.

Неврозите в детската и юношеска възраст, по данни на наши автори, се срещат при средно 15 на сто от учениците (от 6—7 на сто в първите класове на началния курс, те стигат над 20 на сто в края на горния курс). Този факт е твърде обезпокоителен и налага да се вземат решителни мерки от страна на учителите, здравни работници и родители за борба с умствената претовареност на учениците и за опазване на тяхното физическо и душевно здраве.

Хигиенната организация на учебно-възпитателния процес трябва да бъде съобразена с дневната, седмичната и годишната динамика на работоспособността на учениците, която е най-ниска в първите и последните часове на учебния ден, в началото и края на седмичната и на учебния срок. По тази причина при съставянето на седмичните расписания в първите и последните часове и дни на седмицата трябва да се включват предмети, изискващи по-малко напрежение на нервната система.

Умственото натоварване, характерно за повечето от изиаваните предмети, особено в средния и горния курс, трябва съзнателно да се регулира чрез редуването на предметите от групата на математически, разказвателните, литературните дисциплини с такива като физическо възпитание, пение, рисуване, трудово обучение и други.

Важен елемент от комплексна мерка за борба с умората е правилната организация на междучасията, по време на които трябва да се дава въз-

можност за активна почивка на учениците. Нужно е, особено през голямото междучасие, да се провеждат масови игри и разходки на открито. Активният отдих трябва да намери място в дневния режим на всеки ученик.

Редица изследвания показват, че за подготовката на уроците за учениците от началния курс са необходими не повече от 1—1,5 часа дневно, за средния курс — 2—2,5 часа и за горния курс 3—3,5 часа. Удължаването на този момент от дневния режим води до намаляване на работоспособността и става за сметка на времето, необходимо за активна и пасивна почивка.

Данните от проведената от нас анкета с 231 ученик от пет училища на окръга сочат, че 43 на сто от анкетираните ученици не са отделили никакво време за активен отдих през миналия ден, а само 21 на сто са прекарвали голямото междучасие на двора — в игри и разходки.

Не са редки и случаите, когато в резултат на неправилно дневен режим се намаля-

ва и времето за сън. Нарушаването на този важен режим момент все по-често се свързва с продължителното всекидневно гледане на телевизия.

В живота на съвременните ученици намират място и много други дейности, свързани с проявата на техните творчески способности, с активната обществена дейност в пионерската и комсомолската организация. Тези дейности също трябва да бъдат съобразени по вид, време на провеждане и продължителност с възрастовите особености през различните училищни периоди.

Министерството на народната просвета, съгласувано с Министерството на народното здраве разрешава включването на учениците в не повече от две извънкласни форми, провеждането на които да става два пъти седмично. В това отношение също се правят групи нарушения. Прекомерната извънучилищна заетост на учениците често се причинява от необоснованите амбиции на някои родители да включат децата си в дейности с извънреднообразен характер, броят на които понякога достига 3—4. Като се има предвид, че занятията се провеждат 1—2 пъти седмично, лесно може да се пресметне, че такива ученици са ангажирани всекиднев но, дори в някои дни трябва да посещават повече от една извънкласна форма. По тези причини те подготвят уроците си вечер, често след 20 часа и се лишават напълно от така необходимите за организма игри, разходки, физкултурни занимания и други. Освен това, при такава претоварена програма е невъзможно да се спазват определените за хранене часове.

Става ясно, че несъобразеният режим на учениците с основните хигиенни изисквания може да стане причина за трайно увреждане на здравето още през училищната възраст и обратно. Изграждането и системното реализиране на рационален, съобразен с възрастта и индивидуалните особености режим може да гарантира физическото и душевно здраве на подрастващите.

С помощта на педагози и родители учениците трябва да се създадат трайни навики за правилно организиране на техния живот както в училище, така и извън него.

Д-р Петя МАРИНОВА
зав. отдел „Хигиена на детската и юношеската възраст“ към ХЕИ — Велико Търново

На сцената са малките изпълнители от детските градини „Д. Благоев“ и „Д. Георгиев“ — Велико Търново.

Снимки Веселин ДОЛЧИНКОВ

Аплодисменти за младата пианистка

Неотдавна тринадесетгодишната Ивона Сариева изнесе в Елена първия си самостоятелен клавирен концерт, посветен на Международната година на детето и Международната детска асамблея „Знаме на мира“. В продължение на един час младата пианистка изпълни произведения на Григ, Моцарт и Бетховен. Публиката я възнаградява шедро с цветя и аплодисменти.

В училище Ивона е пълна отличница и активна пионерка. С музика се занимава от седемгодишна възраст. Няколко години е учила пиано в Дет-

Даниела ГЪРДЕВА
ученичка от VI-б кл., СПУ
„Иван Момчилов“ — Елена.

Драгановските родове

Своя 90-годишен юбилей об разовото народно читалище в Драганово посреща с нови инициативи. Освен традиционните дейности — библиотечна работа, художествена самодейност, детска музикална школа, фотоклуб, беседи — се извършва и краеведска работа. Читалището притежава над 300 печатни страници от данни за миналото на селото, етнографски и други материали. Издирват се данни за видни представители на селището, записват се спомени на стари хора, на някогашни общественици. Записани са имената на всички местности, извори, чешми. Сега се отбелязват личните и семейните имена в Драганово през последните 80 години, при които се наблюдават любопитни промени.

Голям интерес предизвиква у хората починът за изследване на по-големите родове в селото, които са около 50 на брой. На повечето от тях се правят „родословни дървета“. За целта читалището поддържа връзка с единствения в страната Окръжен център за родословни изследвания в Габрово, който има най-богат опит досега в това отношение.

При тази дейност се откриват интересни факти. Доказано беше например, че известният училищен деец, общественик и литератор Добри Ганчев, роден в Лясковец, е от големия и буден род на Марковци. Баща му Ганчо Марков, изтъкнат занаятчия-бъчвар, по икономически причини е напуснал Драганово и се заселил в Лясковец още преди Кримската война.

Откриха се нови данни за родения в Драганово адвокат Христо Цанев, известен партиен деец в Горна Оряховица през периода 1900—1925 година. Уточняват се родословните дървета на изтъкнатите драгановци Асен Развигетков, Камен Зидаров, Владимир Русалиев и други.

В този почин на читалището вземат участие много хора-пенсионери, учители, служители от Драганово и други селища в страната.

Иван КОЛАРОВ

Къде да се учим?

СПТУ по промишлено строителство „Пеньо Пенев“ — Свищов

съобщава

на младежите и девойките, завършили VIII клас, че приема кандидатите за учебната 1979/1980 година по следните специалности:

- МОЗАЙКИ, НАСТИЛКИ И ОБЛИЦОВКИ
 - СТРОИТЕЛНИ ИЗОЛАЦИИ
 - ЕЛЕКТРОМОНТБОРИ НА ЕЛЕКТРОИНСТАЛАЦИИ
 - СТРОИТЕЛНО ЖЕЛЕЗАРСТВО (шлосер-монтажи на стоманени конструкции).
- Приетите ученици ползват безплатна храна, общежитие и стипендия по десет лева месечно. Документи и срокове за подаване и записване както за всички СПТУ (според Наредбата за приемане през 1979/80 година).
- Допълнителни сведения в училището

СПТУ по строителна механизация

„Г. С. Раковски“ — Плевен, комплекс „Сторгозия“ — тел. 2-78-65, 2-77-65

обявява,

че за учебната 1979/1980 година училището ще приема за редовно обучение ученици по следните специалности:

- МАШИНИСТИ на пътни и строителни машини
- МОНТБОРИ на пътни и строителни машини
- ЕЛЕКТРОМОНТБОРИ на инсталации в сгради

Учениците са на пълна държавна издръжка, получават стипендия и за нежелателите на града е осигурено общежитие.

След завършване учениците могат да кандидатствуват във всички видове полувисши и висши учебни заведения.

През учебната 1979/1980 година се приемат курсисти за задочно обучение:

Със срок на обучение 2 години — за завършващите всички видове ПТУ, независимо от придобитата специалност. След завършване се дава средно образование и запавна придобитата специалност и квалификация от ПТУ.

Със срок на обучение 3,5 години — за завършващите 8-ми клас. След завършване се придобива квалификация „Машинисти на пътни и строителни машини“ и средно образование.

2-2

Средно общообразователно трудово-политехническо спортно училище „Г. С. Раковски“ — Велико Търново

ще проведе

допълнителни приемни изпити за попълване на свободните места за VI, VII, VIII, IX, и X класове. Документите за кандидатстване се приемат в училището от 1 до 4 юли.

Понемните изпити ще се проведат от 8 часа на стадион „Ивайло“ както следва:

- 5 VII 1979 год. — лека атлетика и спортна гимнастика
 - 6 VII 1979 год. — баскетбол и худ. гимнастика
 - 7 VII 1979 год. — борба, футбол — само за VI и VII клас и влигане на тежести.
- Кандидатите се явяват на изпита със спортен екип.

За допълнителни справки на телефон 2-90-61, 2-91-61, 2-14-87, 2-04-34.

3-2

Окръжен клиничен онкологичен диспансер — Велико Търново

във връзка с разкриването на нови болнични легла в новопостроената сграда

обявява,

че лабира кадри за следните вакантни места:

- САНИТАРИ — 30
- ГОТВАЧИ — 3
- РАБОТНИЦИ в кухнята — 2
- РАБОТНИЦИ от всички специалности — 2
- ОБЩ РАБОТНИК — 1

Заплащане по шатна таблица, безплатна храна за санитарите и работниците в кухнята. Допълнително месечно материално стимулиране за всички обявени места.

За справки при „Личен състав“ на диспансера.

3-2

Комбинат „Родопа“ — Велико Търново

търси да назначи

КОЛАЧИ на едър добитък, свине и агнета.

Заплащането се извършва по разценки.

Постъпване веднага.

Справка при „Личен състав“ на комбината, тел. 2-22-75.

3-1

СУ „Хидрострой“ — язовир „Йовковци“ — Велико Търново

търси да назначи

- ШОФЬОРИ на автобус ПАЗ — 2
- ШОФЬОРИ на микробус „ЛАЗИЯ“ и „НИСА“ — 2
- ТЕЛЕФОНИСТКА — 1
- СЧЕТОВОДИТЕЛ — 1

Заплащане по шатна плюс 30 на сто допълнително възнаграждение.

Справка на телефони 2-00-27, 2-91-83, 2-91-85-центра.

5-2

